

002724



การศึกษาระบาดวิทยาของผู้พยายามกระห้ำยตัววินิบาตกรรม ในกลุ่มอายุ 15-30 ปี  
A CASE-CONTROL STUDY OF SUICIDAL ATTEMPT IN AGE GROUP 15-30 YEARS

โดย  
เอมอร ชื่นพิริยะพงศ์

อภินันท์นาการ

ชาก

บัณฑิตกิตติมศักดิ์ ส. ๒๖๓๓

วิทยานิพนธ์นี้

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิทยาการระบาด

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2530

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์	การศึกษาระบาดวิทยาของผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรม ในกลุ่มอายุ 15-30 ปี
ผู้วิจัย	เอมอร ชื่นพัฒนพงษ์
ระดับปริญญา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการระบาด)
ประธานกรรมการผู้ควบคุมการวิจัย	ศ.พญ.สุัทธนา อารีพรรค
โครงการ	บัณฑิตศึกษา สาขาวิทยาการระบาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
วันที่สอบป้องกัน	28 พฤษภาคม 2530

## บทคัดย่อ

การศึกษาวัยจริงนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาระบาดวิทยาของผู้พยายามกระทำ  
อัตวินิบาตกรรมในกลุ่มอายุ 15-30 ปี โดยหาการศึกษาแบบย้อนหลังและจับคู่ใน เรื่องเพศ อายุ  
ตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือผู้ป่วยที่พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมในกลุ่มอายุ 15-30 ปีที่มารับการ  
ตรวจรักษาที่ห้องฉุกเฉิน แผนกผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และมีบางส่วนต้องรับไว้เป็น  
ผู้ป่วยใน ในแผนกอายุรกรรมชาย-หญิงของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ จำนวน 100 ราย  
กลุ่มเปรียบเทียบจำนวน 100 ราย ได้แก่ผู้ป่วยในกลุ่มอายุเดียวกันกับกลุ่มศึกษาที่ป่วยด้วยโรคทั่วไป  
ยกเว้นอัตวินิบาตกรรมที่มารับการตรวจรักษาจากสถานที่เดียวกัน ตั้งแต่วันที่ 11 พฤศจิกายน 2528  
ถึง 30 กันยายน 2529

ผลการศึกษาวิจัยพบว่าผู้พยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมในกลุ่มอายุ 15-30 ปี ส่วนใหญ่  
เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 75 อายุ 15-19 ปีร้อยละ 46 เป็นโสดร้อยละ 51 และสมรสแล้ว  
ร้อยละ 48 ภูมิลำเนาเดิมส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพฯคิดเป็นร้อยละ 46 การศึกษาอยู่ในระดับประถม  
ศึกษาร้อยละ 46 วิธีการที่ใช้คือการรับประทานยาคิดเป็นร้อยละ 90 ยาที่ใช้รับประทานส่วนใหญ่  
เป็นยากล่อมประสาทและยานอนหลับ สาเหตุที่เป็นปัจจัยกระตุ้นคือปัญหาชีวิตสมรส รองลงมาคือ  
ปัญหาครอบครัว และปัญหาความรักตามลำดับ

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการพยายามอัตวินิบาตกรรม ได้แก่ประวัติการใช้ยาเสพติดมีอัตราความเสี่ยงเท่ากับ 9.7 ประวัติการพยายามอัตวินิบาตกรรมมาก่อนในอดีตมีอัตราความเสี่ยงเท่ากับ 7.4 ความอบอุ่นของครอบครัวที่ไม่ดีในวัยเด็ก การมีปัญหาวิตสมรสมีอัตราความเสี่ยงเท่ากับ 26.3 อุนิสัยเจ็บเฉยเก็บตัว เจ้าอารมณ์ รุนแรงชอบสนุกน้อยใจ และคิดมากมีอัตราความเสี่ยงเท่ากับ 2.3, 2.1, 2.4, 3.7 และ 4.5 ตามลำดับ

ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ปัจจัยที่พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการพยายามกระทำอัตวินิบาตกรรมได้แก่รายได้ สถานภาพทางการสมรส ระดับการศึกษา โครงสร้างของครอบครัวในวัยเด็ก การมีประวัติเป็นโรคจิตในครอบครัว ประวัติอัตวินิบาตกรรมในครอบครัว อุนิสัยอิจฉาริษยาขาดความมั่นใจในตนเอง เข้ากับคนอื่นง่าย ไม่ค่อยไว้วางใจใคร โมหะเฉยเฉย เกรงใจคนง่าย กังวาลง่าย ผูกพยาบาท ซื่อาย ทะเยอทะยาน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ถูกขังขังง่าย จู้จู้จู้จู้ มักคิดว่าตนเองดีกว่าคนอื่น และท้ายที่สุดคืออุนิสัยชอบทะเลาะวิวาท



At 0.05 level of significance, factors related to attempted suicide were drug addiction (Odd ratio = 9.7), previous history of attempted suicide (OR = 7.4), poor familial warmth in childhood, marital problems (OR = 26.3), withdrawal habit (OR = 2.3), emotional (OR = 2.1), disport (OR = 2.4), feel hurt (OR = 3.7) and the last was preoccupation (OR = 4.5)

At 0.05 level of significance, factors unrelated to attempted suicide were incomes, marital status, level of education, familial structure in childhood, history of psychosis in family, history of suicide in family, envy and jealous habit, poor self-confidence, easy blend, mistrust, angry and irritable, have respectful fear, anxiety, vindictive, shy, ambition, lability, suggestibility, inadequacy and the last was quarrelsome habit.